

II ЗАЙЧЕ. Може да не сж мѣрили добре.

ЦАРКИНЯТА. И да не ни хваща куршумъ, все пакъ страшно е да се изправишъ срещу пушката.

I И II ЗАЙЧЕ. Вѣрно, вѣрно! Страшно е!

ЦАРКИНЯТА. Ехъ, никога ли нѣма да се върнемъ дома?

I И II ЗАЙЧЕ (Тъжно). Кой знае! Едва ли нѣкой ще победи горския царь!

(Въ дѣното на сцената се появяватъ двама ловаци).

ИВАНЪ. Хайде бе. Пакъ ли почна да изоставашъ?

СТОЯНЪ. Стой, тихо! Тъкмо три зайчета. (Вдига пушката).

ИВАНЪ. Нѣма да ги улучишъ. Чакай да стрелямъ азъ.

СТОЯНЪ. Не! Азъ ги видѣхъ, азъ ще ги улуча

ИВАНЪ. Де да видимъ!

(Стоянъ гръмва. Зайчетата избѣгватъ. Птицитѣ млькватъ).

СТОЯНЪ. Кжде сте бре? И тритѣ ли сте убити? (Търси ги).

ИВАНЪ. Да! И тритѣ! Такъвъ стрелецъ като тебе вѣтъра улучва.

СТОЯНЪ. Чудна работа! Право въ главитѣ имъ мѣрихъ! Омръзна ми вече да се мъкна. Царкинята не е дошла толкова далечъ.

ИВАНЪ. Слушай, на върха на планината жизѣз единъ старецъ. Мечка му пази колибата. Казватъ, че той всичко знаелъ. Да идемъ да го попитаме.

СТОЯНЪ. На върха на планината ли? Ти да не си полудѣлъ? Какъ мислишъ да ме занесешъ до тамъ? Азъ, драги, сто кила нося!

ИВАНЪ. Ако щешъ. Ако ли не, самъ щъ взема наградата. (Тръгва).

СТОЯНЪ. Да, наградата. Царската награда! Заради нея въ морето се хвърлямъ.

(Иванъ и Стоянъ излизатъ. Чува се тиха музика. Влизатъ зайчетата и играятъ танцъ. Идватъ и други зайчета. Всички играятъ).

ЕДНО ЗАЙЧЕ: Идатъ деца. Бѣгайте! (Зайчетата се разбѣгватъ на всички страни. Влизатъ Димо и Добри,

ДИМО. Е, умори ли се? Седни да починемъ. (Сѣдатъ).

ДОБРИ. Бате, какъ ще научимъ кжде е колибата на горския царь?

ДИМО. Не знамъ какво да привиме, Добри. Всички животни бѣгатъ отъ насъ. Ще трѣбва да претърсимъ цѣлата планина! (Чува се барабанътъ на Кики) Какъвъ е тоя барабанъ? (Слушатъ).

ДОБРИ. Колко искамъ да имамъ такъвъ барабанъ! (Биенето се усилява).

КИКИ (Влиза). Добъръ ви день, юнаци. Кжде така?

ДИМО. Отиваме при горския царь, но не знаемъ пжтя.

КИКИ. При горския царь? И азъ отивамъ тамъ. Мога да ви заведа.

ДОБРИ. Кой си ти?

КИКИ. Азъ съмъ Кики!

ДОБРИ. Твой ли е барабанътъ? Дай да го побия!

КИКИ. Не го давамъ. Горскиятъ царь ми го даде. И на тебе може да даде.